

MARIA TERESA VILAJELIU ROIG

LES DETENCIONS I EL TRASLLAT A LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL. "M'ACUSEN DE SER DEL PSUC"

Al *cuartel* de la Guàrdia Civil va començar l'interrogatori i els mals tractes. Per a mi és molt dolorós parlar d'això, perquè és una època que ja està passada, en què se'm remou tot una altra vegada cada vegada que hi penso, i em costa molt de parlar-ne. Voldria que ho entenguéssiu. I també voldria que entenguéssiu que tampoc vull parlar de les tortures en si, perquè em sembla morbós i no en vull parlar. Només que sapigueu que van començar torturant des del primer moment.

En un procés de maltractes i de tortures, una de les coses que intentes és sortir-te per la tangent, almenys pel meu cas. És a dir, dir coses perquè, sinó, saps que et continuen cascant, però de manera que comprometin poc a l'altra gent.

Per exemple, em demanaven per la Rosario Ramos i jo podia dir que era una companya del barri. Em demanaven pel Francesc Padullés i jo podia dir que era el nòvio o marit -no me'n recordo- de la Rosario Ramos. Em demanaven pel Fuentes i jo deia que era un company de la feina, i em quedava aquí.

Llavors quan em van demanar les claus del pis del carrer Aiguader, se'm va ocórrer dir que les tenia una amiga meva que en aquest moment no viu aquí, viu a Itàlia, que es diu Imma Trigo perquè el seu pare era un capità retirat de la Guàrdia Civil, i vaig pensar que a ella no li farien res. I, per tant, vaig dir que les tenia l'Imma Trigo, que no les tenia, l'Imma Trigo. És igual, van esbombar la porta igualment.

El cas és que vaig estar dins del *cuartel* de la guàrdia civil unes 24 hores. En un moment determinat en que a mi m'havien deixat sola en aquella saleta -que encara quan passo per davant sé quina persiana és-, vaig sentir que hi havia el meu pare a la porta i que demanava per mi: "*Me han dicho que mi hija está aquí dentro*". Com que en aquell moment estava sola jo em vaig escapar, -després això em va repercutir-, li vaig anar a donar una abraçada al meu pare i li vaig dir que li digués al Vizcaíno que no anaven per mi sinó que anaven per altra gent. Jo no sé si el meu pare ho va entendre, si ho va poder dir al Vizcaíno, però jo vaig veure de seguida que per mi no anaven, que a mi m'acusaven de ser del comitè local del PSUC i mai havia tingut una relació amb el PSUC. És a dir que no sabien ni de què havia estat jo, només que m'acusaven de ser del comitè local del PSUC.

Web "Les últimes detencions del franquisme a Manresa (octubre-desembre 1975)"
<http://www.memoria.cat/detencions1975>

<http://www.memoria.cat/detencions1975>

ASSOCIACIÓ MEMÒRIA I HISTÒRIA DE MANRESA